

„Крадене на занаят“ или още за обучението на професионалния музикант от ансамбъла за народни песни и танци

Радка Братанова
(Резюме)

Със създаването на професионалните ансамбли за народни песни и танци в средата на ХХ в. се появи необходимостта от специализирано обучение на кадрите в тези институции. С течение на времето и поради спецификата на учебните заведения, в които се обучават музикантите (това са средните музикални училища за фолклорни изкуства в гр. Котел и с. Широка лъка, както и АМТИИ в гр. Пловдив) се създава едно специфично общество от изпълнители, работещи в сферата на професионалните ансамбли за народни песни и танци. Спецификата на отношенията в това общество произтичат от една обективна причина – *противоречието между фолклорното и нефолклорното в обучението и реализацията на изпълнителите.*

Паралелно с официалното обучение в гореспоменатите учебни заведения протича и едно неформално усвояване на знания и преди всичко умения при овладяване на инструмента, което може да се нарече обучение по фолклорен път. Според по-голямата част от музикантите, този тип овладяване на инструмента е по-важен от самото официално обучение и до голяма степен прилича на овладяването на занаят от преди близо едно столетие. Едно от доказателствата за тази прилика е т.нар. „крадене на занаят“. Става дума за усвояване на тънкости от занаята само чрез гледане и слушане, като се изключи вербалният начин на контакт между обучаващия и обучавания. Нещо повече – в много случаи обучаващият дори не знае, че неговото свирене е обект на интерес от страна на ученика.

В статията се разглеждат и различните страни от обучението на музиканта от професионалния ансамбъл, които осветляват и някои проблеми, възникнали от приспособяването на официалната система за музикално образование към фолклорния начин на мислене, присъщ за този тип музикант.